

som vedrøre Landbruget; Forsigtigheden kan jeg ikke rose.

Naar det ærede Medlem senere talte om, at der ikke vilde være meget at paase ved denne Lovs Gennemførelse, og at det i alt Fald vilde være ganske overdrevent at sige, at Gendarmeriet ikke vilde forslaa til at paase paa, at denne Lovs Bestemmelser blive overholdte, saa tror jeg, at det ærede Medlem derved har vist, at han har grumme liden Indsigt i de Forhold, han har gjort Forsøg paa at lovgive om. Det ærede Medlem har ganske vist faaet Tilslutning fra en erkendt Landmand i det nordlige Sjælland, der arbejdede med sine to Sønner. Det ærede Medlem oplæste jo en længere Skrivelse om, hvad denne Mand havde sagt eller skrevet til Fordel for dette Forslag. Jeg tror ikke, jeg behøver nærmere at paavise, at dette Eksempel med Manden fra Nørre-Sjælland med de to Sønner er et temmelig tarveligt Eksempel, saa, hvis det ærede Medlem ikke har andre Udtalelser fra Landmænd at støtte sig til til Fordel for dette Forslag, burde han aabenbart hellere have holdt det tilbage. — Den Adskillelse, der i § 2 er foresjort gjort mellem de Arbejdere i Landbruget, der kommer ind under denne Lov, og de Arbejdere, der foreløbig skulle være undtagne, den anser jeg for at være af den Bestaafenhed, at den, hvis dette Lovforslag uforandret fortes ud i Livet, vilde føre til evindelige Rivninger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Hvor er Grænsen for, naar den Nødvendighed indtræder, da det kan gaa at forlange Arbejde ud over 8 Timer? Jeg anser det — jeg har noget Kendskab til Landbosforhold — for at være aldeles umuligt paa Grundlag af dette Forslag at faa det til at gaa jævnt og godt, uden at der vil blive meget at paase. Jeg tror, at Arbejdsforholdene paa Landet, der for Tiden kunne være vanskelige nok, ville blive i yderligere Grad forværrede, dersom noget saadant blev gennemført. Jeg hørte ogsaa med Interesse det ærede Medlem sige, at han havde fundet Støtte for dette Forslag deri, at et Medlem af dette Ting foreleden ved et landøkonomisk Møde havde talt om, at han tænkte paa at indskrænke sin Drift og drive Faarehold i Stedet for at dyrke Jorden for at kunne spare paa Arbejdskraften. Deri, mente den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at der laa en Støtte for

hans Forslag. Det er mig aldeles ubegribeligt, hvis det Medlem, der havde tænkt paa at drive Faarehold for at indskrænke sin Drift, allerede nu finder, at det vanskeligt kan betale sig at drive Jorden paa intensiv Maade, fordi Arbejdskraften er for dyr, hvordan tror den ærede Ordfører for Forslagsstillerne saa, at det vil gaa, dersom man kom med en Lov, der paalagde den samme Mand, at hans Folt ikke maatte arbejde mere end 8 Timer? Tror det ærede Medlem saa, at det vilde bidrage til at skaffe mere Arbejde paa den Mand's Ejendom? Jeg antager, at hvis det ærede Medlem, som har tænkt paa Faarehold, ikke før har været klar over, at det er den Vej, han maa gaa, maatte han, hvis der kom en saadan Lov, deri finde yderligere Bestyrkelse i at gaa den Vej og altsaa nøjes med endnu færre Arbejdere end før. En anden Grund, som det ærede Medlem angav for Forslagets Fremkomst, var den, at Arbejderne under de nuværende Forhold have for liden Bejlighed til at udvide deres aandelige Dannelselse og skaffe sig Kundskaber og Indsigt i de offentlige Forhold, som vi jo dog efterhaanden allesammen mere og mere blive kaldede til at deltage i. Ja, jeg under Arbejderne al den Tid og Bejlighed, de kunne faa til at fremme deres aandelige Udvikling. Jeg tror ogsaa, at der godt kan gives saadanne Tilfælde, hvor det kan være meget vanskeligt for dem at faa den dertil fornødne Tid, men jeg tror nu alligevel ikke, at det gennemgaaende er saa slet, som det ærede Medlem mener og forudsætter. I de Virksomheder, hvor det allerede er lykkedes at gennemføre en Redskøttelse af Arbejdstiden til 10 Timer, vilde Arbejderne, for saa vidt de have lyst til overhovedet at beskæftige sig med Ting, der kunne fremme deres aandelige Udvikling, dog have nogen Tid dertil. Beregner man et Par Timer til Spise- og Middagsvile, har man endda 12 Timer tilbage af Døgnet, og mere end 7—8 Timer kan man dog ikke tilbringe i Sengen, saa nogen Tid vil der dog være. Vanskeligere vilde være stillede mange Steder paa Landet, men der er det jo saa heldigt — saa lang Tid vi ikke have Normalarbejdsdagen — at om end de undertiden maa arbejde strengt og længe ved Landbruget, kan man til andre Tider nøjes med en forholdsvis kort Arbejdstid. Det gælder særlig om Vinteren, der nu